

Badania naukowe nad mediumizmem. AIR (Anormalny Odbiór Informacji)

Mediumizm jest fenomenem, w którym osoba o szczególnych predyspozycjach – medium, przekazuje informacje, pośredniczy w ich przekazaniu ze świata duchowego. Często takie informacje dotyczą zmarłych. Na temat mediumizmu powstało wiele seriali: w samym roku 2005 w Stanach Zjednoczonych emitowano *Medium* (NBC), *Ghost Whisperer* (CBS), *Supernatural* (WB), w Polsce znany jest program *Medium z Long Island* z Teresą Caputo w roli głównej. Czy przedstawiane zdolności są prawdziwe? Czy, jak twierdzą sceptycy, są jedynie sprawną sztuką mentalizmu – zimnym odczytem?

W 2007 roku na Uniwersytecie Arizona w Laboratorium Badań nad Świadomością, przeprowadzono eksperymenty nad fenomenem mediumizmu. Badania przeprowadziła dwójka badaczy Julie Beischel PhD i Gary E. Schwartz, PhD

Celem badania było potwierdzenie tezy o anormalnym odbiorze informacji o zmarłych osobach za pośrednictwem osób określanych jako media. Eksperyment planowano wykonać w kontrolowanych warunkach i z zastosowaniem metody, która wykluczyłaby konwencjonalne wytłumaczenia zjawiska mediumizmu (zimny odczyt, oszustwo, telepatia, prekognicja).

Metoda badawcza

Badacze zastosowali metodę potrójnie ślepej próby, która zapewnia 3 poziomy zabezpieczenia przed wpływem niepożądanych czynników na wynik badania.

Pierwszy poziom zapewniał, że medium uczestniczące w badaniu

nie posiadało żadnych wiadomości na temat zmarłych (oprócz imienia), z którymi mało się komunikować ani żadnych danych na temat ich rodzin lub osób żyjących, które chciały nawiązać kontakt.

Drugi poziom – zastąpienie osoby, która chciała się kontaktować ze zmarłym – niezależnym eksperymentatorem pośredniczącym przy kontaktach z medium. Eksperymentator nie znał informacji na temat kontaktującego się i zmarłego. Wprowadzenie pośrednika przy kontaktach miało wyeliminować czynnik potencjalnego „zimnego odczytu” czyli sytuacji, kiedy medium może odczytywać informacje o zmarłym na podstawie świadomego lub nieświadomego zachowania osoby kontaktującej się. Zastosowanie tej metody eliminuje także telepatię (odczytanie przez medium myśli osoby kontaktującej się ze zmarłym) jako jedno z wyjaśnień zjawiska.

Trzeci poziom zabezpieczenia badania (oślepienia) – osoby, które kontaktowały się ze zmarłymi miały za zadanie ocenić wynik komunikacji, dostarczony przez medium. Ocena takiego wyniku nazwana jest tutaj *scoringiem*. Osoba wykonująca scoring, dostawała dwa zestawy odpowiedzi, nie wiedząc który z nich zawierał informację otrzymaną od jego bliskiego zmarłego.

Uczestnicy badania:

W badaniu uczestniczyło ośmiu studentów Uniwersytetu Arizona, którzy pełnili rolę komunikujących się ze swoimi bliskimi – zmarłymi. W doświadczeniach wzięło udział także ośmioro mediów, które wcześniej ujawniły zdolność do przekazywania dokładnych danych o osobach zmarłych.

Procedura potrójnie ślepej próby:

Informację o każdym ze zmarłych (z którym planowano się

komunikować) były zbierane przez asystenta, który w późniejszym etapie nie kontaktował się z mediami. Opisy te były następnie przez asystenta układane w pary, w celu optymalizacji różnic pod względem wieku, fizycznego wyglądu, opisu osobowości, powodu śmierci, hobby opisanych zmarłych. Czterech zmarłych rodziców połączono z czterema zmarłymi rówieśnikami tej samej płci, co w sumie stanowi cztery pary badawcze. Warto zauważyć, że procedura ta „oślepia” oceniających wynik komunikacji (wykonujących *scoring*) poprzez połączenie w pary zmarłych tej samej płci a jednocześnie optymalizuje możliwość zróżnicowania wykonywanej oceny dwóch scorowanych przypadków komunikacji.

Komunikacje ze zmarłymi

Każde z ośmiu mediów przeprowadziło po dwie komunikacje: po jednym dla każdego z danej pary. Każda z czterech par była zatem komunikowana przez dwa różne media, co daje w sumie osiem komunikacji dla par badanych przypadków. Medium nie otrzymywało żadnych informacji o zmarłym, oprócz imienia tej osoby – co pozwalało medium na skoncentrowaniu się na odpowiednim zmarłym. Odpowiednio wcześniej komunikujący się członek rodziny prosił zmarłego o kontakt z medium; prośba ta mogła być wyrażona za pomocą myśli, słownej prośby lub modlitwy.

Przy każdej komunikacji uczestniczył pośredniczący eksperymentator, który nie znał żadnych informacji na temat osób komunikujących się. Udział eksperymentatora w trakcie kontaktu był potrzebny, aby medium czuło się bardziej komfortowo (zazwyczaj media dokonują komunikacji w obecności osób zainteresowanych kontaktem). Studenci nieobecni uczestniczący w eksperymencie nie znali wyników komunikatu aż do momentu oceny wyników (*scoringu*). Pośredniczący eksperymentator zadawał także pytania medium (podane poniżej).

By zoptymalizować warunki badania, komunikacja eksperymentator – medium odbywała się poprzez telefon w ustalonym wcześniej terminie.

Każde posiedzenie – komunikacja, składało się z trzech części:

1. **Etap ustanowienie kontaktu ze Zmarłym** – w tej części eksperymentator podawał medium imię zmarłego. Eksperymentator prosił medium o uzyskanie jakichkolwiek informacji od zmarłego.
2. **Procedura pytań na temat życia** – w tej części eksperymentator zadawał medium szereg określonych pytań na temat fizycznego wyglądu, osobowości, hobby oraz przyczyny śmierci zmarłego.
3. **Etap komunikacji zwrotnej** – eksperymentator pytał czy zmarły ma jakieś pytania, komentarze czy prośby dla bliskiego. który się z nim komunikuje.

Ocena wyników komunikacji – scoring

Zapis każdej komunikacji był następnie przekształcany przez eksperymentatora w listę informacji i stwierdzeń. Oceny trafności przekazanych informacji dokonywali komunikujący się (studenci). Każdy z komunikujących się studentów oceniał 2 zestawy (listy informacji) nie wiedząc, który z nich był komunikacją skierowaną dla niego. Oceniający zostali przeszkoleni z metody oceniania, która zakładała następujące poziomy trafności danej informacji: * *oczywista zgodność*, * *duża zgodność*, * *średnia zgodność*, * *„da się naciągnąć”*, * *brak zgodności*, * *inna zgodność*, * *nie wiem*. Oceniano także poziom emocjonalnego znaczenia informacji: * *brak znaczenia*, * *średnie*, * *duże*, * *ekstremalnie duże*. Całość oceny przeprowadzono zgodnie z metodą AMPSS – Arizona Mediumship Process Scoring System.

W końcowej części badania dla każdego ocenianego zestawu

oceniający przyznawał ocenę zbiorczą w sześciostopniowej skali oceny, zgodnej z metodą Arizona Whole Reading Rating System (AWRRS):

6: Bardzo udana komunikacja, zawierające dużo trafnych komunikatów, i generalnie niezawierająca błędnych informacji.

5: Udana komunikacja, z relatywnie małą liczbą nieprawidłowych informacji

4: Dobra komunikacja z kilkoma nieprawidłowymi informacjami

3: Mieszanka poprawnych i nieprawidłowych informacji, lecz wystarczająco dobra, by na tej podstawie przypisać tę komunikację osobie zmarłej, z którą badany chciał się skontaktować.

2: Niektóre informacje prawidłowe, lecz niewystarczająco istotne, aby ocenić, że doszło do planowanej komunikacji.

1: Pojedyncze poprawne informacje.

0: Brak poprawnych informacji uzyskanych podczas komunikacji.

Oceniający, jak wspomniano wcześniej, oceniał dwa zestawy mediumicznej komunikacji. Po wykonaniu tych dwóch ocen był proszony o wybranie jednego zestawu, który uważał za skierowany do niego. Nawet jeżeli oba miałyby podobny poziom oceny, zawsze musiał wybrać jeden z nich.

Następnie oceniający miał określić, na jakim poziomie ocenia wybrany zestaw – „czy komunikacja była skierowana do mnie” na skali:

a. bardzo jednoznacznie skierowana do mnie

b. w średnim stopniu skierowana do mnie

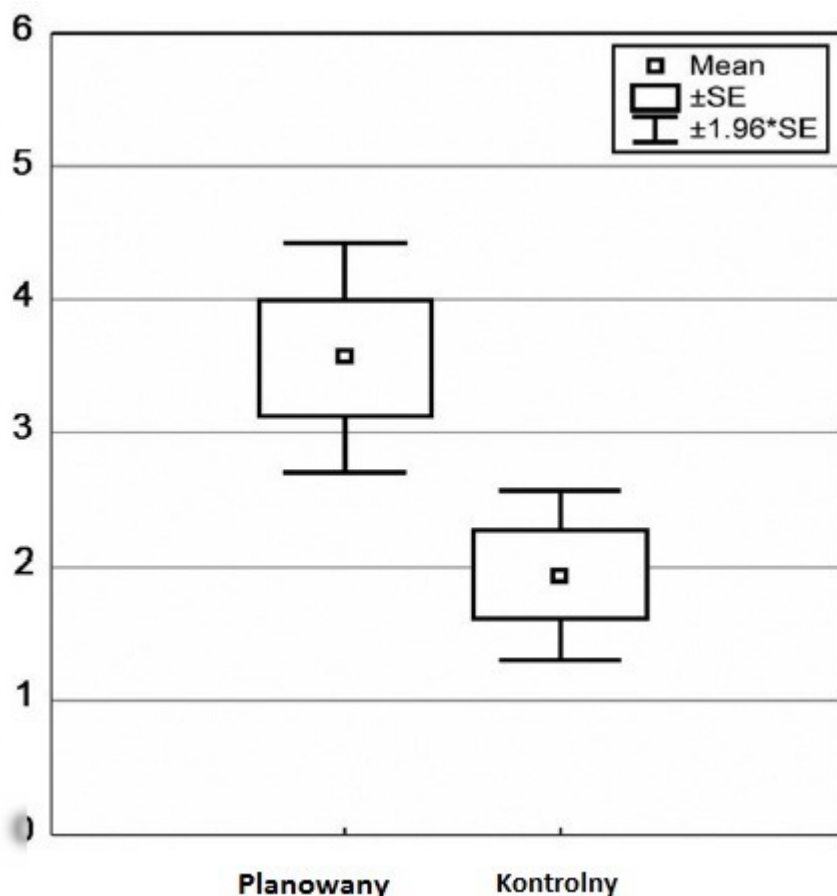
c. w nieznacznym stopniu skierowana do mnie

- d. oba komunikaty wydają się być skierowane do mnie w takim samym stopniu
- e. żaden z komunikatów nie jest skierowany do mnie

Rezultaty

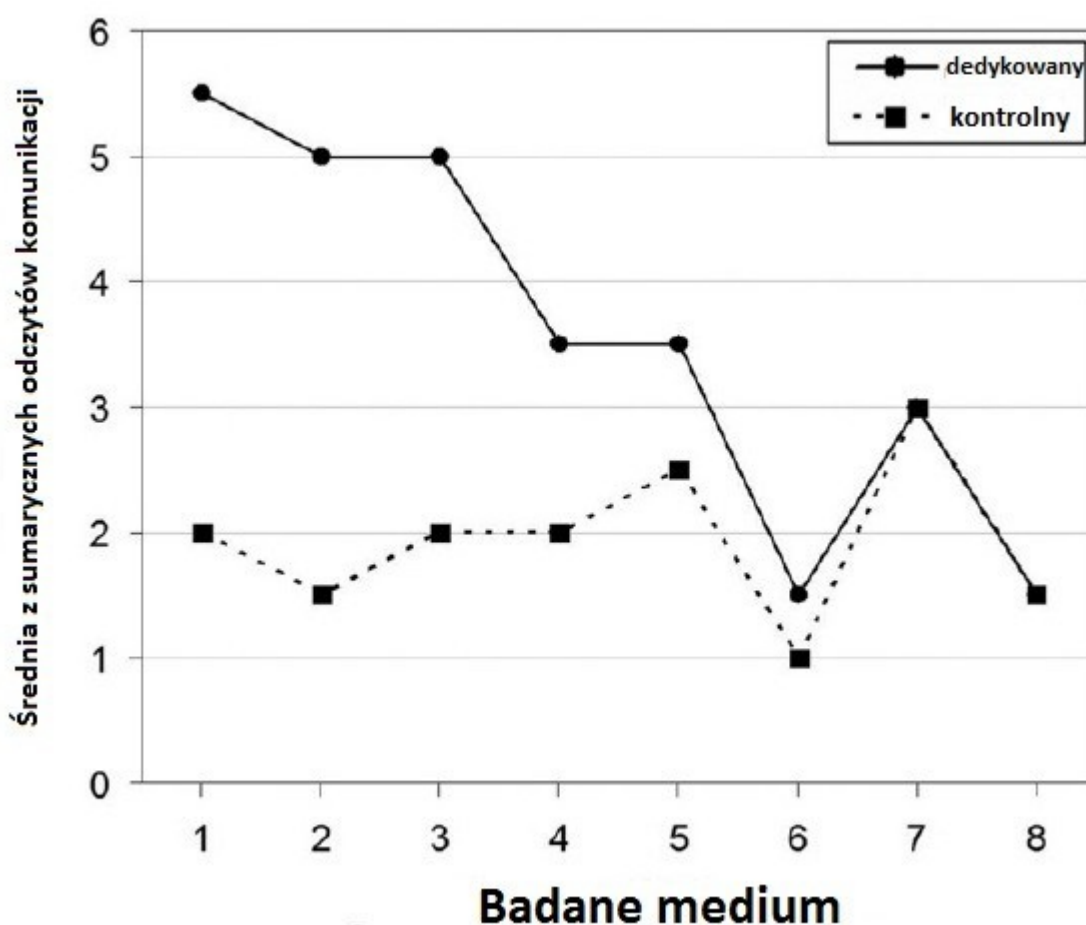
Omawiamy w niniejszym artykule wyniki sumarycznej oceny odczytów, bez omówienia wyników oceny na poziomie szczegółowych informacji z komunikacji.

Rysunek 2. Przedstawia wyniki średniej oceny odczytów dedykowanych dla komunikujących się oraz odczytów kontrolnych (tego z dwóch ocenianych, który nie był kierowany do komunikującego się).

Średnia wartość oceny (w skali 0-6) dla dedykowanej komunikacji wyniosła 3,56, przy czym błąd standardowy SEM = 0,44. Wartość średnia była znacząco wyższa od odczytu kontrolnego, który uzyskał średnią 1,94 SEM = 0,32.

Wykres nr 3 przedstawia wyniki odczytów (komunikacji) dedykowanych i kontrolnych dla wszystkich ośmiu mediów.

Sześcioro z ośmiu mediów uzyskało pozytywne wyniki zgodne z przewidywaniami (wynik planowanej komunikacji znacząco wyższy od kontrolnego); pozostałe dwa media uzyskały wynik planowanej komunikacji badawczej równy z wynikiem kontrolnej komunikacji

Warto zauważyć, że trzy media osiągnęły niezwykle wysokie wyniki oceny komunikacji planowanej w zakresie oceny 5,0 do

5,5. Dwa media uzyskały wyniki w granicach 3,5. Żadne medium nie otrzymało wyniku odwrotnego od zamierzonego. Oznacza to, że średnia z ocen komunikacji kontrolnej była oceniona wyżej niż planowana.

Komunikujących się krewnych pytano o wybór jednego z dwóch zapisów z komunikacji (planowanego i kontrolnego). 81% przypadków wyboru (13/16) dokonano zgodnie z planowanym przypisaniem komunikujący się – zmarły.

Z opisanych 13 przypadków trafnego wyboru, 7 przypadków określono jako „bardzo jednoznacznie skierowane do mnie” , 3 przypadki „w średnim stopniu skierowane do mnie”, 3 kolejne przypadki zostały oznaczone jedną z innych opcji opisanych powyżej. Z 3 przypadków, gdy wybrano komunikację kontrolną , jeden z oceniających wybrał ocenę „bardzo jednoznacznie skierowane do mnie”, jeden wybrał „w średnim stopniu skierowane do mnie” , jeden wybrał opcję „żaden z komunikatów nie jest skierowany do mnie”.

Omówienie wyników badań

Znaczący rezultat oceny treści komunikatów (scoring) oraz wyniki dokonanych wyborów komunikatu, średnia wielkość efektu (wielkość efektu niezależna od badanej próby), jak również wysokie prawdopodobieństwo P-rep (prawdopodobieństwo replikacji wyniku), dowodzą, że możliwe jest uzyskanie anomalnego odbioru informacji. Zastosowana metoda potrójnie ślepej próby eliminuje wszystkie potencjalne, znane źródła wpływu sensorycznych sygnałów lub stronniczości dokonywania oceny na wynik, :

- a) medium nie otrzymywało żadnych sygnałów zmysłowych ze strony nieobecnego podczas komunikacji studenta, nie miało także informacji o komunikującym się zmarłym (oprócz jego imienia)
- b) eksperymentator nie mógł dostarczyć informacji poprzez

zmysłowe sygnały (zimny odczyt), gdyż nie posiadał informacji na temat komunikującego się studenta oraz zmarłego.

c) Oceniający (student) podczas oceny wyników komunikacji nie wiedział czy ocenia informacje planowane (dla niego) czy też komunikację kontrolną, czyli wpływ stronniczości oceny na równi dotyczył oceny obu ocenianych komunikacji.

Zaprojektowane warunki eksperymentu wykluczały także możliwość oszustwa ze strony uczestników badań:

a) media oraz osoby kontaktujące się (studenci) nigdy się ze sobą nie kontaktowały w żaden sposób.

b) media nigdy nie przebywały w laboratorium.

c) osoby komunikujące się (studenci) przebywali w laboratorium jedynie podczas wykonywania oceny (scoringu) wyniku komunikacji, ich pobyt w laboratorium był nadzorowany.

d) eksperymentator, który szkolił komunikujących się (studentów) nie znał informacji na temat komunikacji.

Powyższe badania potwierdzają istnienie zjawiska anomalnego odbioru informacji, ale nie tłumaczą jego istoty, nie wskazują, jakie parapsychologiczne mechanizmy go powodują. Badanie samo w sobie nie może wyróżnić jako prawdziwej jednej z następujących hipotez: (a) przetrwanie świadomości po śmierci, (b) odczytanie myśli (ESP lub telepatia) lub super-psi. Jednakże pewne rozważania można tu poczynić. Organizacja badania zasadniczo eliminuje hipotezę odczytania myśli przy pomocy telepatii czy to z umysłu eksperymentatora (który informacji nie posiadał) czy też od nieobecnego komunikującego się.

Przyszłe badania mogą potencjalnie poddać weryfikacji teorii o telepatii, super-psi czy przetrwaniu świadomości po śmierci, a ich wyniki być może wpłyną na paradygmat dotyczący mechanizmów działania mózgu (czy świadomość jest produktem działania mózgu, czy jest od niego niezależna).

Źródło: "Anomalous information reception by research mediums demonstrated using a novel triple-blind protocol" Julie Beischel, PhD, and Gary E. Schwartz, PhD

Tłumaczenie: Krzysztof Strzelecki